

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΧΑΡΟΛΔ ΝΤΡΑΒΙΓΚ

Η ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ

Η "Ελεν Χήλτ, ύστερα από μία εύθυμη και περιπετειώδη ζωή σ' όλες τις μεγαλουπόλεις της Ευρώπης, γύρισε πάλι στη Νέα Υόρκη με μία θαναία απογοήτευσι στην καρδιά της... Σε ηλικία σαράντα χρόνων είχε μείνει ολιγομυαχί πειρα στον κόσμο. Τίποτε δεν θα μπορούσε να την συγκινήσει και τίποτε δεν θα ήταν ικανό να της χαρίσει μια νουρμια ευχαρισμια. 'Η πειρα της από τις τυχοσυωκιικες περιπέτειες της την είχε κάνει να καταλαβαίνει τους ανύρωτους. Με μία ματία που τους έφριχνε, έβλεπε αμέσως τι είδους ανύρωτοι ήταν και τί σκεφτονιουσαν.

— Ο άντρας, ελεγε συχνά, προδίδεται από τὸ ντύσιμό του. Ένας σοβαρός και θετικός ανύρωπος ντύνεται πάντα με μεγάλη απλοτήτα. Πιστέ σχεδόν δεν ακολουθεῖ τὴν τελευταία λέξι της μόδας. Είναι μετρημένος και θαυός και δεν έννοεί ν' άλλάζη περυσιαστικό, όπου κι' αν θρίσκειται. Ο άντρας πάλι που έχει άφθονες έρωτικες περιπέτειες, περιποιείται υπερβολικά τὸν εαυτό του και διαρκώς τὸ βλέμμα του εἶνε έπιθετικό ὡπως τὸ βλέμμα τῶν κυνηγετικῶν σκυλῶν. Πιστέ δεν χάνει τὴν ευσυμία του και ποτέ δεν απογοητεύεται από τὴ ζωή. Όταν αποτύχη σὲ μία αισθηματική περιπέτειά του, σπεύθει αμέσως ν' άσχοληθῆ με μία άλλη και μάλιστα με περισσότερο πείσιμα. "Όσο για τὸς ανύρωτους που δεν ένδιαφέρονται ποτέ για μία γυναίκα, αὐτοί εχουν έγκαταλείψει στὸ ελεος τοῦ Θεου τὸν εαυτό τους και τίποτε δεν εἶνε ικανὸ νὰ τους συμμορφώση. Μερικοὶ τους θεωροῦν σοφοὺς ἢ άφελείς! Μὰ τὸ γεγονός εἶνε ὅτι πάντα αὐτοὶ οἱ ανύρωτοι εἶνε τὰ θύματα και ὁ στόχος τῶν εἰρωνειῶν στις διάφορες συγκεντρώσεις».

Ἡ "Ελεν Χήλτ εἶχε, μὰ τὴν αλήθεια, δίκηο. Δυστυχῶς γι' αὐτὴν ὅμως, όταν χαρακτηρίσει τόσο ὡμορφα τὸς διαφόρους τύπους της ζωής, κατάλαβε οτι ὁ κόσμος δεν εχει πειά κανένα ένδιαφέρον. "Όλα της φαινονταν κοινά και άδιαφορα. Καὶ για νὰ μεγαλώση ακόμη περισσότερο ἢ άπελπισία της, της συνέθη ένα τρομαχτικό άτύχημα. Άρχισε νὰ ὑποφέρη από τὸ μνημονικό της. Κάθε μέρα ξεχνούσε τι εἶχε κάνει τὴν περασμένη και δεν θυμόταν οὔτε φησιγνωμίες, οὔτε ὄνόματα. Για τὴν "Ελεν Χήλτ αὐτὸ τὸ πράγμα ἦταν ἡ μεγαλύτερη καταστροφή. Της συνέθη άκριβῶς τὴ μέρα που εἶχε άρχισει νὰ τὴν ένδιαφέρη ένας ανύρωπος, ὁ αἰστηρός αξιωματικός Χάρρυ Στόνερ. Για πρώτη φορά, τὸν εἶχε ιδεῖ στὸ χῶλλ τοῦ άριστοκρατικοῦ ξενοδοχείου, ὅπου εἶμενε και της εἶχε κινήσει τόσο τὸ ένδιαφέρον, ὡστε εἶχε έπιδιώξει τὴ γνωριμία του. Αὐτὸς ὁ ανύρωπος δεν εμοιαζε με κανένα από τὸς τύπους που αναφέραμε. Εἶχε τὴν δική του προσωπικότητα και τὸν δικό του χαρακτήρα. Ποτέ δεν μιλούσε για τὸς άλλους... Μερικοὶ τὸν θεωροῦσαν έγωιστή, μὰ εκείνος δεν εδισταζε νὰ τὸς δηλῶνη:

— "Εχω μεγάλη ιδέα για τὸν εαυτό μου, γιατί του έχω άπόλυτη έμπιστοσύνη. Πάλεψα σκληρά μέχρι ὅτου κατορθώσω νὰ γίνω κάτι και νὰ καταφέρω νὰ με σέβωνται. Σ' αὐτὸ τὸ διάστημα ὅμως γνώρισα ὅλη τὴν παληανθρωπία και τὴν άτιμία του κόσμου. "Όσοι με εἶχαν ανάγκη, μεταχειριζόντουσαν ὅλα τὰ μέσα για νὰ μ' έκμεταλλευθῶν. Οἱ άλλοι πάλι που δεν εἶχαν κανένα συμφέρον μαζί μου άδιαφοροῦσαν για τὴν δυστυχία μου και με περιφρονοῦσαν. "Αν εἴτυχε νὰ μείνετε καμμιά φορά νηστικός, αν εἴτυχε νὰ κοιμηθῆτε στὸν δρόμο, τότε μόνο μπορεῖτε νὰ με καταλάβετε. Ἡ σχέσεις τῶν ανύρωπων εἶνε έντελῶς έμπορικές. Σ' έχω φίλο γιατί με έξυπηρετεῖς ἢ γιατί κάποιος συμφέρον με συνδέει με σένα. "Όλες αὐτὲς ὅμως τὶς έμπορικές ὑποθέσεις οἱ ανύρωτοι ξέρουν νὰ τὶς καλύπτουν μ' ὡμορφες λέξεις για νὰ μὴν απογοητεύωνται. Γι' αὐτὸ τίποτε δεν θὰ μου άλλάζη τὶς σκέψεις και δεν θὰ με κάνη νὰ κυττάζω πάντα τὸ συμφέρον μου.

Κι' αλήθεια και αὐτὲς ακόμη τὶς έρωτικές ὑποθέσεις του, ὁ Χάρρυ Στόνερ τὶς κανονίζει με τὴ λογική. "Όταν του έκανε έντύπωση μία γυναίκα, σκεφτόταν τί εἶχε νὰ κερδίση αν τὴν έγνωρίζε. Κι' όταν οἱ ὑπολογισμοὶ του τὸν ικανοποιούσαν... έπέτρεπε στὴν καρδιά του νὰ τὴν έρωτευθῆ.

Ὁ Χάρρυ Στόνερ κ' ἡ "Ελεν Χήλτ ἦταν τὰ δυὸ παράδοξα

αίνιγματα τοῦ «'Εξέλιος».

"Όταν γνωρίστηκαν αὐτοὶ οἱ δυὸ κοσμογυρισμένοι ανύρωποι νοιώσαν ὁ ένας για τὸν άλλον μία μεγάλη συμπάθεια.

— "Αν με κάνετε νὰ σᾶς έρωτευθῶ, του εἶπε ἡ Χήλτ, θὰ σᾶς εἶμαι εὐγνωμων σ' ὅλη τὴ ζωή μου. Ὁ έρωσ θὰ μου ξαναδώση τὶς ελπίδες μου και θὰ με κάνη νὰ αισθανθῶ ακόμη λίγη χαρά. Προσέξτε μόνο νὰ μὴ με απογοητεύσετε πολὺ γρήγορα, γιατί θὰ σᾶς μισήσω και θὰ σᾶς θεωρῶ σαν τὸν χειρότερό μου εχθρό.

Ὁ Χάρρυ Στόνερ της χείδεψε με τρυφερότητα τὸ χέρι και της άπάντησε:

— Εἴσαστε ἡ μόνη γυναίκα για τὴν ὁποία θὰ μποροῦσα νὰ θυσιάσω τὶς αρχές μου. "Ας ελπίσουμε ὅτι αὐτὴ ἡ συνάντησίς μας θὰ καταλήξη σ' ένα ὡμορφο εἰδύλλιο...

— Εἰδύλλιο; ρώτησε εἰρωνικά ἡ "Ελεν. Μὰ σοβαρά μιλάτε ὅτι στὴν ηλικία μας μποροῦμε ν' αρχίσουμε τὰ τρυφερά λόγια και τὸς αναστεναγμοὺς τῶν νεαρῶν έρωτευμένων. Χμ! Πολὺ άσχημο τρόπο διαλέξατε για νὰ με μπλέξετε στὰ δίχτυα σας.

Ὁ Χάρρυ Στόνερ κατάλαβε αμέσως ὅτι αὐτὴ ἡ έμπειρη γυναίκα χρειαζόταν μία δυνατὴ συγκίνηση. "Ελπισε λοιπὸν ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ τὴν έπηρεάση ἢ γοητεία μίας ὡμορφης θραδυῶς, ἢ παθητικῆ μουσικῆ, ὅπως κάθε άλλη γυναίκα. Μὰ γρήγορα κατάλαβε τὸ λάθος του. Ἡ "Ελεν Χήλτ, αντί νὰ συγκινήθῆ, γελοῦσε και τὸν εἰρωνευόταν. "Ὅλ' αὐτὰ τὰ πράγματα τὴ εἶχε νοιώσει χίλιες φορές προτήτερα στὴ ζωή της και τώρα, αν δεν της προκαλοῦσαν άηδία, ὡστόσο τὴν άφηναν έντελῶς άδιάφορη.

Μὰ τὸ ἴδιο δεν συνέβαινε με τὸν αξιωματικό Στόνερ. Αὐτὸς σιγά-σιγά εἶχε έρωτευθῆ παράφορα τὴν "Ελεν και τώρα άρχισε νὰ βασανίζεται από τὴν άγάπη της. Εἶχε γίνε σκυθρωπός, εἶχε χάσει τὴν υἰσιοδοξία του και τὴν έμπιστοσύνη που εἶχε στὸν εαυτό του. Καὶ πολλές φορές αναγκαζόταν νὰ ὁμολογήση ὅτι κι' ὁ πιὸ δυνατὸς ανύρωπος εἶνε ένα εὐθραυστο παιγνιδάκι στὰ χέρια της γυναίκας που λατρεῖται.

Ναί, ἡ "Ελεν Χήλτ τὸν εἶχε μεταβάλει σ' ένα άσθενικό πλάσμα που θὰ μποροῦσε νὰ κάνη τὶς χειρότερες άνοησίες για νὰ μπορέση νὰ διασκεδάση τὴ φίλη του. Εὐτυχῶς ὅμως ἡ "Ελεν εἶχε πάθει αὐτὴν τὴν άμνησία που σᾶς αναφέραμε κι' ὅτι βασανιστήρια σκεφτόταν τὴ νύχτα για τὸν Χάρρυ Στόνερ τὰ ξεχνούσε τὴν άλλη μέρα.

Κι' αὐτὴ λοιπὸν ἡ ἱστορία εἶχε άρχισει νὰ τὴν εκνευρίζη, ὅταν ὁ αξιωματικός της εδήλωσε:

— Θὰ δοκιμάσω άλλη μία φορά για νὰ σε συγκινήσω. "Αν και αὐτὴ τὴν φορά δεν καταφέρω τίποτε, τότε θὰ χωρίσουμε κι' ὁ καθεις θὰ τραθήξη τὸν δρόμο του. Τὸ θράδυ λοιπὸν θὰ σε παρακαλέσω νὰ έρθης στὸ διαμέρισμά μου.

Κ' ἡ "Ελεν δέχθηκε βέβαιη ὅτι θὰ τελείωνε άδοξα κι' αὐτὸ τ' ὄνειρό της.

Τὴν ὠρισμένη ὡρα πῆγε λοιπὸν νὰ συναντήση τὸν Στόνερ. "Εκείνος τὴν ὑποδέχθηκε με μία άσυνήθιστη σοβαρότητα και της εἶπε:

— Σε παρακαλῶ, νὰ με περιμένης λίγα λεπτά εδῶ πέρα. Θὰ κατεβῶ ὡς τὸ χῶλλ νὰ παραγγείλω κάτι. Για νὰ μὴ σ' ένοχλήση κανεις θὰ κλειδῶσω και τὴν πόρτα.

Κ' έφυγε βιαστικά από τὸ διαμέρισμα. Ἡ "Ελεν, μὴ ξέροντας τί νὰ κάνη άρχισε νὰ περιεργάζεται τὴ διακόσμηση τῶν δωματιῶν. Ξαφνικά ὅμως ένας παράξενος θόρυθος τὴν έκανε νὰ γυρίση πρὸς τὸ μέρος του τὸ κεφάλι.

Μὰ τότε πάγωσε από τὴ φρίκη της. "Ενα τεράστιο φεῖδι γλυτροῦσε ἡσυχά από τὸ ταβάνι πρὸς τὸν τοῖχο. Ἡ "Ελεν ένιωσεν νὰ παγῶνη ἢ αἶμα στις φλέβες της. Κατάλαβε ὅτι ἦταν χαμένη. Στὴν άπελπισία της άρχισε ν' αναποδογυρίζη τὰ καθίσματα, νὰ ξεφωνίζη και νὰ καλῆ άπεγνωσμένα τὸν Στόνερ. Τὸ φεῖδι ὅμως δεν βιαζόταν νὰ πλησιάση τὸ θῦμα του. Σύρθηκε πάνω στὸν τοῖχο, έκανε μία θόλτα και ξαφνικά στύλωσε τὰ μαγνητικά ματία του στὴν "Ελεν. "Εκείνη κατάλαβε ὅτι ἦταν χαμένη. Μετὰ ένα λεπτό θὰ ἦταν νεκρή. Τὸ φεῖδι εἶχε άρχισει νὰ γλυστράη πρὸς τὸ μέρος της.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 45)

"Ανοιξε ἡ πόρτα και έφάνηκε ὁ Στόνερ.

ΤΡΕΛΛΕΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΡΕΚΟΡ !..

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 23)

γιατί ἄλλοιῶς θὰ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ μιὰ κολοσσιαία χρηματικὴ ρήτρα, πολὺ πρὸς μεγάλη ἀπὸ τὰ λύτρα ποὺ τοῦ ζητοῦσαν οἱ... γκάγκστερς γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς ἀρραβωνιαστικιάς του. Ἐλαβε λοιπὸν μέρος στὴν πυγμαχία καὶ ὅπως ἦταν ἐπόμενο, νικήθηκε στὸν τέταρτο γύρο ἀπὸ τὸν ἀντίπαλο του. Μπορεῖτε ὅμως νὰ φαντασθῆτε τὴν ἐκπληξί του, ὅταν καταβαινόντας ἀπὸ τὸ «ρίνγκ» βρέθηκε μπροστὰ στὴν ἀρραβωνιαστικιά του! Τί εἶχε συμβῆ λοιπὸν; Ἐπρόκειτο ἄρα γε γιὰ καμμιὰ φάρσα; Κάθε ἄλλο! Ἡ ἀρραβωνιαστικιά του ἀπλούστατα εἶχε κατορθώσει νὰ δραπετεύσῃ... Μὲ ἄλλα λόγια οἱ ἴδιοι οἱ σενιόχοι τοῦ Ἔρκινς, ὅταν ἐθεώρησαν ὅτι εἶχε ἔρθει ἡ κατάλληλη στιγμή, τὴν εἶχαν ἐγκαταλείψει μόνη ἀκριβῶς γιὰ νὰ δραπετεύσῃ!...

Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο εἶχαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν θὰ εἶχε συνέπειες κί' ὅτι τὸ κόλπο τους θὰ παρέμενε ἀνεξιχνίαστο. Μὰ εἶχαν λογαριάσει χωρὶς τὸ πείσμα τοῦ Ἀγγλοῦ κρός. Ὁ ἄτυχος πυγμαχὸς κατάρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ, ὕστερ' ἀπὸ μακροχρόνιες ἔρευνες ἐκεῖνους ποὺ εἶχαν ἀπαγάγει τὴν ἀρραβωνιαστικιά του καὶ ν' ἀποκαλύψῃ ἔτσι ὅτι ὁ σκοπὸς τους δὲν ἦταν ἡ εἰσπραξις τῶν λύτρων, ἀλλὰ ἡ ἀποτυχία του στὸ ματς.

Ὁ Ἔρκινς λοιπὸν συνελήφθη καὶ τὸ ἀθλητικὸ αὐτὸ σκάνδαλο προξένησε κατάπληξι στὴν Ἀμερικὴ κί' ἀναστάτωσε τοὺς κύκλους τῶν φιλάθλων.

Ἔτσι ὁ Ἔρκινς ἔμεινε ὡς ὁ χαρακτηριστικὸς τύπος τοῦ ἀπατεῶνος ἀθλητοῦ καὶ σήμερα ἀκόμη ὅταν οἱ δημοσιογράφοι θέλουν νὰ ποῦν γιὰ ἓνα ἀθλητὴ ὅτι δὲν εἶνε εὐθύς, τὸν λένε «Ἔρκινς»!

Σὲ τέτοιες τρέλλες καὶ σὲ τέτοια ἐγκλήματα ὁδηγεῖ ἡ παθολογικὴ μανία τοῦ ρεκόρ ποὺ βασιλεύει στὴν ἐποχὴ μας.

ΑΝΤΡΕ ΣΑΡΙΑΝΤΙΕ

ΕΝΑΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 20)

— Κύριοι, ὅτι ἀκούσθηκε μέσα σ' αὐτὸ τὸ ἐργαστήριον, θὰ μείνῃ κρυφὸ. Ἐγὼ κί' ὁ Πρίσλεϋ σὰς δίνουμε τὸν λόγον τῆς τιμῆς μας. Μὰ πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἀναγκάσθηκα νὰ καταφύγω σ' αὐτὸ τὸ τέχνασμα γιὰ ν' ἀνακαλύψω τὸν δολοφόνον τοῦ φίλου μου Χάμιλτων. Καθὼς βλέπετε, ἡ διαίσθησί μου δὲν μὲ γέλεσε. Κάτι μοῦ ἔλεγε πὼς ἓνας ἀπὸ εσὰς τοὺς τεσσέρες ἦταν ὁ δολοφόνος. Καὶ τώρα θέλω νὰ σὰς καθουχάσω καὶ νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι ἡ κρυστάλλινος σφαῖρες ποὺ εσπασαν, δὲν εἶχαν μέσα Οὐρανίτη!...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ τινάχθηκε ξαφνικὰ ὀρθίως καὶ ἐξέσπασε ἀπότομα σ' ἓνα σαρδόνειο γέλιο.

— Ναι!... φώναξε. Ἐγὼ σκότωσα τὸν Χάμιλτων... Καὶ τώρα δὲν ἔχω νὰ κάνω τίποτε ἄλλο παρὰ μονάχα αὐτό.

Κ' ἔδωσε μιὰ δυνατὴ κλωτσιὰ στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ, ἔβασα στὴν ὅποιον εἶχε φοβῆσαι τὸ κουνέλι.

— Θὰ πεθάνουμε ὅλοι μας ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη! ξαναφώναξε.

Ὁ Τζαίμς Ρώσσελ, χαμογελῶντας, ἔσπευσε ἀμέσως νὰ καθουχάσῃ τοὺς ἄλλους φίλους του.

— Κί' αὐτὸ ἦταν μιὰ παγίδα... τοὺς ἐξήγησε. Τὸ κουνέλι δὲν φόβησε ἀπὸ τὸν Οὐρανίτη, γιατί ἀπλούστατα δὲν ὑπῆρχε Οὐρανίτης μέσα στὴν κρυστάλλινη φυλακὴ του. Θέλετε νὰ μάθετε πὼς φόβησε; Τοῦ εἶχα κάνει μιὰ ἔνεσι μ' ἓνα δραστηκὸ δηλητήριο!...

Ὁ ραδιολόγος Σπένσερ, μπροστὰ σ' αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, σωριάσθηκε λιπόθυμος στὸ πάτωμα. Ὅταν συνήλθε, εἶδε πὼς ἦταν κλειδωμένος μέσα στὸ κελλί μιᾶς φυλακῆς.

ΕΝΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ

ΔΙΠΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 22)

Οἱ ἔνορκοι μὲ ἐπίστεψαν. Κί' ὁ γκάγκστερ καταδικάσθηκε σὲ θάνατον.

— Κύριε, εἶπα τότε στὸν εἰσαγγελέα, θέλω νὰ παραστῶ στὴν ἐκτέλεσι τοῦ δολοφόνου τῆς γυναίκας μου... Ἐλπίζω ὅτι θὰ δώσετε αὐτὴν τὴν ἄδεια σ' ἓνα δυστυχισμένο σύζυγον ποὺ ἔχασε τόσο τραγικὰ τὴν σύντροφο τῆς ζωῆς του...

Μὰ, ὁμολογῶ τώρα ὅτι ὁ κυνισμὸς μου αὐτὸς δὲν εἶχε ὄριον. Καὶ τιμωρήθηκα σκληρὰ, ὅπως ἔπρεπε, νειρότερα ἀπὸ τὸν γκάγκστερ.

Ὁ Τζιμ Φόρστερ, ὅταν κάθησε πάνω στὴν ἠλεκτρικὴ κάρβηλα μοῦ ἔρριξε μιὰ περιφρονητικὴ ματιὰ, γεμάτη ἀπὸ ἀδυσώπητη σκληρότητα, ποὺ μὲ χτύπησε κατάστηθα σὰν μαχαίρι.

Κί' ἀπὸ τότε, ὁ ἐφιάλτης αὐτὸς μὲ βασανίζει διαρκῶς. Εἶμαι ἓνας προδότης! Ἐνας ἀνανδρὸς! Ἐνας δειλὸς! Δὲν ἔχω τὸ θάρρος ν' αὐτοκτονήσω καὶ μοῦ φαίνεται πὼς ἡ περιφρονητικὴ ματιὰ τοῦ Τζιμ Φόρστερ θὰ μὲ βασανίζει καὶ στὸν ἄλλον κόσμο!...

ΒΙΚΤΟΡ ΛΙΟΝΑ

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΟΥΜΑΣ ΠΑΤΗΡ, ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 19)

τά νὰ τοὺς πληρώσῃ. Ἐννοεῖται, ὅτι ἐνῶ ὑπέγραφε τὰ γραμματία, ἤξερε ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ τὰ πληρώσῃ γιατί συνήθιζε νὰ λείη στοὺς φίλους του:

— Τὰ γραμματία αὐτὰ στοιχίζουν 35 λεπτὰ σὲ χαρτόσημο, ἐνῶ τὰ ὑπογράφο. Ἀπὸ τὴν στιγμή, ὅμως, ποὺ θὰ τὰ ὑπογράψω, χάνουν καὶ αὐτὴν τὴν ἀξία τῶν 35 λεπτῶν.

Ὅπως οὐδέποτε, ὑπῆρχαν ὀρισμένα χρέη — μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ οἱ καθυστερούμενοι μισθοὶ τῶν ἠθοποιῶν, — τὰ ὁποῖα ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ πληρωθοῦν. Ὁ Δουμάς εἶχε θέβαια τὸ κουράγιο ν' ἀφήσῃ ἀνεξόφλητους τοὺς λογαριασμοὺς τῶν διαφόρων προμηθευτῶν καὶ τοκογλύφων. Δὲν μπορούσε, ὅμως, δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεπε ἡ συνείδησις νὰ χρωστᾷ χρήματα σὲ ἠθοποιούς, σὲ ἀνθρώπους δηλαδὴ τοῦ δικοῦ του κόσμου. Καὶ, στὴν περίπτωσι αὐτὴν, ἀπέδειξε γιὰ μιὰ ἀκόμη φοράν τὴν μεγαλοψυχία του. Ἀπεφάσισε νὰ πουλήσῃ τὴν βίλλα του στὸν Μαρλύ, μὲ ὅλη τὴν πλουσία ἐπιπλωσί της, γιὰ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὸ ποσὸν ποὺ χρειάζότανε γιὰ νὰ πληρώσῃ τοὺς ἠθοποιούς.

Ἡ βίλλα αὐτὴ τοῦ ἐστοίχισε διακόσιες περίπου χιλιάδες φράγκα! Ὁ Δουμάς κατάρθωσε νὰ εἰσπράξῃ ἀπὸ τὴν πώλησί της 32.000 φράγκα. Καὶ ὅμως ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος, ἐπειδὴ μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ μπόρεσε νὰ ἐξοφλήσῃ τοὺς πρώην συνεργάτας του.

Λίγες μέρες μετὰ τὴν ἐκποίησι αὐτὴν, ὁ Δουμάς ἐκάλεσεν ἓνα φίλον του νὰ φᾶνε μαζί στοὺς φτωχικὸ διαμέρισμα ποὺ εἶχε πιάσει σὲ μιὰ παρισινὴ πολυκατοικία. Γιὰ ἐπιδόρπια προσέφερε στὸν καλεσμένο του δυὸ μικρὰ καὶ μαραμένα δαμάσκηνα.

— Μπορεῖς νὰ φᾶς τὸ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ — τοῦ εἶπε, χαμογελῶντας μελαγχολικὰ, — μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τρῶς κάτι πολὺτιμο...

— Δὲν καταλαβαίνω τί ἐννοεῖς...

— Τὸ καθένα ἀπὸ τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ στοιχίζει ἑκατὸ χιλιάδες φράγκα...

— ;...
— Ναι, ναι, ἀγαπητέ μου! Ξέρω καλὰ τί σοῦ λέω... Τὰ δαμάσκηνα αὐτὰ εἶνε ὅ,τι μοῦ ἔμεινε ἀπὸ τὴν θεατρικὴ μου ἐπιχείρησι... Καὶ ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ ἐστοίχισε, ἀτομικῶς σὲ μένα, διακόσιες χιλιάδες φράγκα!...

Αὐτὸς ἦταν ὁ ἐπικήδειος τῆς οἰκτρᾶς ἀποτυχίας, ποὺ ἐγνώρισε ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς πατὴρ, ὡς θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας...

Η ΔΥΝΑΤΗ ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 33)

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή ὅμως ἀνοίξε ἡ πόρτα καὶ φάνηκε ὁ Στόνερ. Ἡ Ἐλεν ἔπεσε μὲ μιὰ ἔκφρασι τρελλῆς χαρᾶς στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν παρέσυρε στὸν διάδρομον.

Ὁ Στόνερ ὅμως θιάσθηκε νὰ γυρίσῃ στοὺς δωματίον ἔβαλε αὐτὸ τὸ ἡμέρο φεῖδι στὸ κουτί του κ' ὕστερα ἐπέστρεψε κοντὰ στὴν Ἐλεν καὶ τῆς ἐξήγησε ὅτι αὐτὸ τὸ φεῖδι ἦταν δῶρο ἑνὸς φίλου του ἀπὸ τὴν Ἰνδία. Φαίνεται δὲ ὅτι εἶχε ἀνοίξει τὸ κουτί του καὶ ἔκανε ἀδιάφορον τὸν περίπατό του.

— Κρίμα μόνον ποὺ μοῦ χάλασε τὰ σχέδια! παραπονέθηκε ὁ Στόνερ. Θὰ σοῦ χάριζα μιὰ πρώτης τάξεως συγκίνησι μὲ μιὰ πλαστὴ αὐτοκτονία μου.

Μὰ ἡ Ἐλεν εἰχῆθη μὲ δάκρυα στὴν ἀγκαλιά του, φωνάζοντας:

— Αὐτὸ τὸ φεῖδι, ποὺ μ' ἔκανε τόσο πολὺ νὰ τρομάξω μοῦ χάρισε τὴν εἰσαγι, συγκίνησι ποὺ ζητοῦσα. Τώρα ξύπνησα πειὰ κ' ἔγινε πάλι μιὰ πραγματικὴ γυναίκα ποὺ διψάει γιὰ αἰσθηματικὸ ἔρωτα. Μεσα σ' αὐτὲς τὶς λίγες στιγμὲς τῆς ἀγωνίας μου, κατάλαβα πὼς μικρὴ εἶνε ἡ ζωὴ μας. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὴ σκορπιζομε ἄδικα. Πρέπει νὰ τὴ χαροῦμε ὅσο μπορούμε πρὸς πολὺ.

Κ' ἔτσι ἡ Ἐλεν χήλητ ἔγινε κυρία Στόνερ κ' ἔπαψε νὰ πλήτη καὶ νὰ στενοχωριέται μὲ τὶς ἀπογοητεύσεις τῆς ζωῆς της.

ΧΑΡΟΛΔ ΝΤΡΑΒΙΓΚ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 31)

τέλος, ἔγινε πειὰ δένδρον ὀλόκληρον, μεγάλο, μὲ φύλλα καὶ κλώνους στραμμένους θλιβερὰ πρὸς τὴ γῆ!

Τότε ἐπὶ τέλους ἀποφάσισε νὰ μιλήσῃ ὁ γηραλέος πειὰ χωρὶς τὸ Φίστοφτ. Ἐγίναν ἀνασκαφές, στὴ ρίζα τῆς πένθιμης ἰτηᾶς. Ἀνακαλύφθηκε ὁ σκελετὸς τοῦ φτωχοῦ αὐτόχειρος. Μεταφέρθηκε στὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωριοῦ. Καὶ ἡ Ἰτέα, ἡ ὁποῖα ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τὰ σπλάγχνα σχεδὸν τοῦ πτώματος, θεωρήθηκε δένδρον ἱερό, φράχθηκε μὲ κάγκελλα καὶ μπορεῖ ἀκόμα νὰ τὴν δὴ κανένας λίγο πρὸς ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, ποὺ εἶνε πειὰ σήμερα μιὰ εὐπορη κί' ἀρκετὰ μεγάλῃ πολίχνη!